

L. S.

L. S. avagy *Lectori salutem*. Gyakran áll ez a címzés olyan bevezető, előszavak élén, amelyet a szerző (szerzők) a mű mindenkori, de számukra többnyire ismeretlen olvasójának, azaz a nagybetűs Olvasónak szántak. A mi esetünkben is nagybetűs Olvasónak szánjuk ezt a kötetet, azzal a nem csekély különbséggel, hogy számunkra kiléte a legkevésbé sem titok, és e kötet szerzőinek mindegyike azzal büszkélkedik, hogy igenis ismeri a címzettet. Ennek fényében az L. S. rövidítés feloldása is módosul kissé, mert bár *Lectori salutem*-nek is olvasható, a szándékunk szerinti helyes olvasat ez esetben inkább *Lazaro Stephano* lenne. Mert-hogy e kötet apropója, címzettje és egyben első, ideális Olvasója is maga az ünnepelt, Lázár István.

Az említett apropó egy szép kerek születésnap, jelesül a hatvanadik. Hatvan éve született Lázár István, de már annak is több évtizede, hogy vérbeli bölcsészként éli éjjeleit és nappalait, olvas, ír, korrektúrázik, tanít, sőt, mint az igazán nagy elődök: könyveket is kiad. Az elmúlt évtizedek alatt pedig ilyen-olyan formában oly sok könyv került ki a keze alól, hogy úgy véltük, itt az ideje, hogy végre a számára és a kedvéért is készüljön egy. Mivel pedig Lázár István barátunk 2022. szeptember 30-án tölti be hatvanadik életévét, ez remek apropónak látszott, hogy megvalósíthassuk ezt a régóta érlelődő tervet.

De Lázár István nemcsak apropója a kötetnek, hanem egyben címzettje is, hiszen nincs a harminc tanulmány összesen harminckét szerzője között egy sem, aki ne azzal a céllal ült volna a klaviatúra elé, hogy az ő kedvére, köszöntésére írjon tanulmányt, jelentessen meg fordítást, közzöljön kisebb szöveget ebben a kötetben. Az ünnepi különszámban közölt szövegek igen sokfélék: időhatárunk az ókortól egészen a 20. század közepéig ível; tematikájuk igazi *saturát*, bőségtálat kínál az Olvasónak az archaikus görög lírától, filológiai problémák boncolgatásán és hitvitázó szövegeken át, reneszánsz és kora újkori művelődés- és eszmetörténeti tanulmányokkal folytatva a magyar és latin nyelvű barokk irodalomig, nem nélkülözve latin szövegek fordítását vagy épp közlését sem.

És ahogy számosak és sokfélék a tanulmányok, számosak és sok helyről érkeztek, küldtek kéziratot az ünnepeltet köszöntő szerzők is: a szegedi egyetemi kollégák mellett írtak cikket a debreceni egyetem és a Pázmány oktatói, a Barokk Irodalom és Lelkiség Kutatócsoport tagjai, az MTA és az ELTE könyvtárának kutatói, illetve a Moravcsik Intézet és természetesen az Irodalomtudományi Intézet munkatársai is.

Kellett ez a sok helyről érkező, változatos tematikájú, tág időkeretet átfogó tanulmányegyüttes ahhoz, hogy lefedjék a címzett, Lázár István sokrétű érdeklődésének, kiterjedt tudományos vizsgálódásainak és nem utolsósorban szerteágazó tudós és baráti kapcsolatainak körét. Mert Lázár István otthonosan mozog az európai és magyarországi reneszánsz-neolatin irodalomban (Petrarca, Bonfini), a kora újkori felekezeti küzdelmek világában (Szántó Arator István), gyakorlott fordító, éles szemű paleográfus, gondos szövegkiadó és végül, de messze nem utolsó sorban, nagy tapasztalatokkal bíró tanár. Így azt remélhetjük, hogy ha lesz valaki, aki igazán értőn tudja majd olvasni az itt közölt szövegeket, az Lázár István lesz, a megcélzott Ideális Olvasó.

Kedves István: engedd meg, hogy ezennel átnyújtsuk Neked ezt az ünnepi kötetet, amely az általad nagy odafigyeléssel és törődéssel gondozott Antikvitás és Reneszánsz sorozat első, kimondottan a Te tiszteletre készült különszáma is egyben. Olyan különszám, melyet kollégáid, volt tanáraid vagy diákjaid, de mindenképpen tisztelőid és barátaid állítottak össze, hogy születésnapod alkalmából felköszönthessenek Téged. Ha valamit elvettünk a kötetben, ne a hibát nézd, hanem – ahogy mindig is teszed – a szándék tisztaságát, és fogadd ezt a kötetet olyan örömmel, amilyen szeretettel és odaadással készítettük.

Isten éltessen!

Szeged, 2022. szeptember 6-án.

A Szerzők nevében is a szerkesztők:
Máté Ágnes és Kasza Péter